

پردیس اسلام
پرتابل جامع علوم انسانی

ایرانشناسی

- تازه‌ها و پاره‌های ایرانشناسی (۳۲) / ایرج افشار
- کتابهای تازه ایرانشناسی / فریده رازی

قازه‌ها و پاره‌های ایران‌شناسی (۳۲)

ایرج افشار

۵۳

۶۳۹—لوتری ایرانی و دیوان سعدی مورخ ۷۳۴

در سال ۱۳۲۲ قمری برای امور خیریه ایرانیان مقیم استانبول مقداری اشیاء قدیمی به لوتری (لاتاری) گذاشته می‌شود. مجری آن کار خیر اداره مریضخانه مظفریه و هیئت تجار ایرانیان بوده‌اند. عکس نسخه‌ای از ورقه‌ای که برای این مراسم چاپ شده بوده است درینجا چاپ می‌شود. خود یادگاری است از آنچه در آن روزگار برای مساعدت به ایرانیان مهاجر انجام می‌شود.

جزو اشیائی که به لوتری گذاشته شده بود نسخه‌ای خطی مورخ ۷۳۴ از دیوان سعدی (کلیات؟ بدایع؟) بوده است.

۶۴۰—كتابي درباره مصدق

كتاب «معرفی و شناخت دکتر محمد مصدق» تأليف آقای محمد جعفری فتواتی را که از نشرات نشر قطره است دیدم. اين كتاب برای مراجعان به احوال مصدق که نخواهند آنچه می‌خوانند مستند به نشر اول نوشته‌ها باشد مفید است. اما مسلماً برای کسانی که زمان انتشار استناد را در فهم مباحث تاريخی مؤثر می‌دانند موجبات اشكال خواهد بود.

قسمت اول كتاب نوشته‌ای است گرد آمده توسط مؤلف تحت عنوان «داستان يك زندگي پر

نمره
۲۴۸۴

لوتری

№
2484

اشیا قیمتی و محصول صنعتی حاصله ایران که چندین نفر
خیزخوان بیفت اموخر سر بر آیرانیها می تقدیم اسلامبول
اعطا گردیده اند

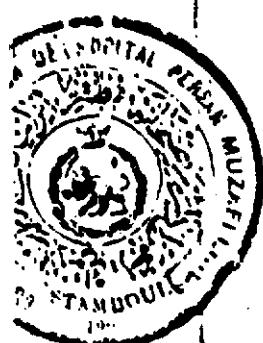
لوتری مذکور بواسطه اداره مراجحه امنیت مظفریه

بیست تجارت ایرانیان در اسلامبول مستعد شده است

قیمت ۲۰ غروشن نقره امنی

تاریخ ۲۹ شریجب ۱۳۲۲ در تالار دادگستری
مراجحه کشیده خواهد شد این صندوق

عباسی آقا طهرانی
درخان جمهوری

هئچه سوت اشیایی که به (لوتوی) کذاشته شده است

- ۱ عصای آنبله پولاد زرنشان ۲۷ اینها
- ۲ دوربین میناکاری آنی (آنلیک) ۲۷ قلمدان با دوات کار ایران نقره
- ۳ غلاف خنجر منبت کار ایران ۲۸ تابلوی دوبله بزرگ چهارچوبه
- ۴ خنجر پولاد با غلاف هقره منبت دار با مسای مادموازل (فتو پاشا)
- ۵ آینه (آنلیک) چهارچوب صد ۲۹ تابلوی معنوی میوه با چهارچوبه
- ۶ وعای منبت کار افغان
- ۷ آینه چهارچوبه (آنلیک) کار ایران ۳۰ تابلوی کل دار اینها
- ۸ سینی بزوك منبت کار قدیم چین ۳۱ فیل برخ
- ۹ سینی کوچک و سعلی کار قدیم چین ۳۲ دولجه بلور
- ۱۰ سینی مستطیل اشکال کار قدیم چین ۳۳ کلدان بلور مذهب
- ۱۱ مدالون چینی کل نشان ۳۴ شیرینی خوری کار ساقویا
- ۱۲ شال کشمیر
- ۱۳ شال کرمان
- ۱۴ قالی ابریشم ایران
- ۱۵ قالی ابریشم دیواری کار کاشان
- ۱۶ قالی کرمان متفق تصاویر ایران
- ۱۷ تندم (کار صنعتی آنلیک)
- ۱۸ قالی ایران
- ۱۹ سجاده دور و کار کردستان
- ۲۰ سنجاق دستمال کردن با فیروزه بزرگ
- ۲۱ ایرانی سرالاس و طلاکاری
- ۲۲ رومیزی ابریشمی
- ۲۳ سنجاق کوچک زنانه با فیروزه و
- ۲۴ ساعت زنانه طلا
- ۲۵ لوازم پیراهن (دوکه سینه ۳ عدد
- ۲۶ دوکه سر دست پسر و ارد و فیروزه
- ۲۷ مجری یکصد و بیزده سال ۲۸ دوکه سر دست طلای ایرانی یک جنت
- ۲۸ دیوان سدی خطی ۲۳۲ مجری ۲۹ سنجاق سینه زنانه که طلای ایرانی
- ۳۰ جوراب ابریشم زنانه کار ایران
- ۳۱ احظ خطی
- ۳۲ خط قدیم مذهب (رنگ) از سال
- ۳۳ سنجاق سینه زنانه که طلای ایرانی
- ۳۴ دیوان اوری خطی
- ۳۵ خنه دوات سرمه خراسان ۳۶ کتاب خطی با تصویر
- ۳۶ قلداز قدیمی کار ایران با تصویرات ۳۷ سجاده ایران

هئچه اشیای مذکور فوق زیاده بر دویست لیرای عثمانی قیمت دارد در هئچه

سال ۱۴۲۰ میلادی ابولاک ۲۶ نجی بازار کوفی در سعادت‌آباد
ایران خسته‌خانه‌ی حمالون‌نده کنیده ایدلک و ایران محاذین
منافعه مخصوص اولق اوزره «منظمه» خسته‌خانه‌ی بیش
محترم‌سی و ایران معتبران تجارتی طرفند زنیب ایدلک
پیشو پیشیدر.

ف ۲۰ فروش

LOTERIE
D'OBJETS DE VALEUR ET D'INDUSTRIE
PERSANE

Offerte par quelques Philanthropes
AU PROFIT DES ŒUVRES
DE BIENFÄLTANCE
de la Colonie Persane, à Constantinople
Organisée par
L'EPHORIE DE L'HOPITAL MOUZAFFERIE
ET LE CORPS COMMERCIAL PERSAN
DE CONSTANTINOPLE

۵۶

Prix: 20 Plastres ou Frs. 5

Tirage, le Dimanche 9 Octobre (n.s.) 1904
Dans la salle d'Entrée de l'Hôpital, à Stamboul

Trésorier: Mr. ABBAS ALI TÉHÉRANDJI
Djaférié Han, Stamboul

OBJETS MIS EN LOTERIE

- 5Y
- 1- 1 Massue antique acier damasquiné
 - 2- 1 Jumelle émail bleu (antique)
 - 3- 1 Fourreau poignard ivoire sculpté antique travail persan
 - 4- 1 Poignard acier, fourreau argent travaillé.
 - 5- 1 Miroir avec cadre antique travail persan d'Ispahan incrusté nacre et ivoire
 - 6- 1 Miroir avec cadre antique travail persan.
 - 7- 1 Grand plateau décoratif vieux chine.
 - 8- 1 Plateau décoratif rectangulaire.
 - 9- 1 Moyen plateau décoratif vieux chine.
 - 10- 1 Médaille porcel. décoré bouquets.
 - 11- 1 Châle cachemire
 - 12- 1 Châle Kirman.
 - 13- 1 Tapis soie persan.
 - 14- 1 Tapis soie Kechan pour le mur.
 - 15- 1 Tapis Kirman avec personnages persans anciens travail fin antique.
 - 16- 1 Tapis persan.
 - 17- 1 Tapis double faces Kurdistan.
 - 18- 1 Grande broderie ancienne (chemin de table soie) Boukhara
 - 19- 1 Manuscrit ancien persan (352 ans) Divan-Djami, reliure du temps (année 970 de l'Hégire) écriture encadrée d'or.
 - 20- 1 Manuscrit ancien Divan i Hafiz.
 - 21- 1 Manuscrit ancien avec enluminures (1200 Hégire) 113 ans.
 - 22- 1 Manuscrit ancien persan Saadi (734 Hégire) 588 ans.
 - 23- 1 Manuscrit persan Euvari.
 - 24- 1 Grand encier marbre du Khorassan travail persan.
 - 25- 1 Encier porte plume (Kalamdan) laque ancien persan avec figurines et décors.
 - 26- 1 Idem
 - 27- 1 Kalamdan avec encier persan argent.
 - 28- 1 Grand tableau à 2 crayons (encadré), signé Mlle Fano Pacha.
 - 29- 1 Chromo, fruits (encadré) rétoussé
 - 30- 1 Idem fleurs
 - 31- 1 Eléphant bronzé.
 - 32- 1 Seau cristal, porte-fleurs
 - 33- 1 Jardinière, cristal doré.
 - 34- 1 Bonbonnière, imitation Saxe.
 - 35- 1 Jardinière faience décorée.
 - 36- 1 Bonbonnière, cristal taillé.
 - 37- 1 Idem satin brodé.
 - 38- 1 Grand graphophone, avec 24 plaques.
 - 39- 1 Idem petit sans plaque.
 - 40- 1 Monstre de dame, en or.
 - 41- 1 Epingle à cravate, grande turquoise persane, cabochon, monté or.
 - 42- 1 Bague turquoise montée or avec brillant.
 - 43- 1 Petite broche avec saphir et petites turquoises.
 - 44- 1 Garniture de chemise, 3 boutons & 1 paire manchettes, or avec perles et turquoises.
 - 45- 1 Paire boutons, manchettes, or travail persan.
 - 46- 1 Petite broche, monnaie or persan.
 - 47- 1 Une paire de bas soie persan, dessin châle.
 - 48- 1 Miroir, cadre antique incrusté travail persan.
 - 49- 1 Vieux manuscrit persan, avec gravures.
 - 50- 1 Tapis persan.

LE TOUT D'UNE VALEUR DÉPASSANT 200 LIVRES TURQUES

فواز و نشیب» در احوال و اخلاق و جریانهای حکومت مصدق. این قسمت صد صفحه‌ای از کتاب را در بر گرفته است. بقیه کتاب که از پانصد صفحه در می‌گذرد تقریباً برگرفته‌هایی است از نوشتنهای مربوط به دوران حکومت مصدق، پس از کودتا، دوران احمدآباد که پس از انقلاب و زمانهای دیگر و در جاهای متنوع و مختلف و بعضی از آنها چند بار چاپ شده است. اما مؤلف محترم ته بالای این نوشتنهای نخستین بار هر یک در کجا و به دست کی و بالآخره مهمتر از همه در چه تاریخی چاپ شده بوده است. چون قصد و سعی شان ارائه کتاب تاریخ و آن هم کتاب مستند تاریخی بوده است پس ضرورت داشت هر مطلبی را از هر جا برداشته‌اند می‌نوشتند که از کجاست تمام افتادگیها و غلطها و احتمالاً تصرفات متوجه مرجع و خطاكار اصلی می‌شد.

ایشان مقادیری از خاطرات افراد را نقل کرده‌اند. بعضی از خاطرات مربوط به پیش از انقلاب است و بعضی مربوط به پس از آن. پیش از انقلاب، شاید خاطره‌نویس درباره مصدق طوری حرف می‌زد و پس از آن طور دیگر. بنابراین خواننده امروز و خواننده صد سال بعد ضرورت دارد بداند که آن نوشته در چه روزگاری گفته و در چه روزگاری نشر شده است تا بداند که میزان آزادی بیان چه بوده است.

مرجع نامه‌هایی که نقل شده است نیز معلوم نیست. از جمله عکس نامه‌ای مورخ ۲۶ مرداد ۱۳۴۴ در صفحه ۲۹۰ چاپ شده است که گفته نشده خطاب به کیست و از کجا نقل شده است. طبیعی است که با این روش هویت استناد مخدوش می‌شود.

دو فهرست از منابع درین کتاب آمده است. یکی برای صد صفحه مقاله نخستین یعنی مندرجات نوشتۀ گردآورنده است. اما فهرست دوم فهرستی است کلی از مراجعی که مؤلف گفته است آنها را دیده است، مانند اینکه «دورۀ کامل مجلۀ آینده» که حکایت از ناقص بودن مشخصات آن مرجع می‌کند. در مورد کتب هم همین رویه دیده می‌شود. بطور مثال نام مؤلف کتاب «سیاست موازنۀ منفی» را نیاورده‌اند.

مندرجات این کتاب بطور کامل چنین است: بخش اول نوشتۀ گردآورنده – بخش دوم نطقها، پیامها، مصاحبه‌ها – بخش سوم خاطرات افراد – بخش چهارم مباحثات، مطروحات پس از کودتا – پنجم نامه‌ها – ششم چند خاطرات دیگر – هفتم وفات و اشعار درباره شخصیت مصدق.

۶۳۱—چند کتاب از هندوستان

ادبیات فارسی در هندوستان (به معنی قلمرو جغرافیایی و تاریخی آن، نه تقسیمات سیاسی

عصر جدید) آن چنان تأثیری را در فرهنگ اقوام مختلف آن سرزمین داشته است که در مراجع و کتب متعدد مانند «دانشنامه ایندیکا» (تنظیم ادوارد بالفور در گذشته) و دیکسیونر مشهور به «هابسن جابسن» نمودهای زیاد از آن اثرگذاریها دیده می‌شود. مؤلفان انگلیسی و هندی ناگزیر بوده‌اند اسامی رجال و ادبای فارسی‌گو و خدمتگزار در دولتهاي هندوستان را در آن مجموعه‌ها بیاورند و از کتابهای فارسی که بیشتر از چهارصد پانصد سال در آن کشور تصنیف شده است یاد کنند.

در چند سال اخیر دو کتاب مرجع که همین منظور را برمی‌آورد به رشتة تألیف در آمده و آنها عبارت است از

Nabi - Hadi: Dictionary of Indo - Persian Literature. New Delhi, 1995. 757p.

درین فرهنگ اعلام حدود سه هزار و پانصد شاعر و نویسنده و متفکر و رجال دیوانی که فارسی نویس بوده‌اند معرفی شده است.

دیگری ترجمه کتاب مرآت الاصطلاح است که با عنوان

Encyclopaedic Dictionary of Medieval India

به ترجمه تسنیم احمد و مقدمه دکتر ضیاء الدین دیسانی انتشار یافته است. (چاپ دهلهی ۱۹۹۳).

این کتاب حاوی اصطلاحات ادبی و اداری و فرهنگی مصطلح در تکلم و تحریر فارسی هندوستان است که برای فهم ذواوین و ترسلاط و کتبیه‌ها و سایر نوشته‌های فارسی دایره تمدن هند کارگشا و مرجع است.

دو کتاب هم از نوشه‌های دکتر سید ظل الرحمن که پژوهش و مورخ در تاریخ پژوهشی است به دست رسیده است.

یکی «ایران‌نامه» نام دارد (علیگر، ۱۹۹۸) که به زبان اردوست و آن شرح سفر مؤلف به ایران است در ۱۹۹۵.

دیگری «رساله اطربلال» از حکیم عمادالدین محمود شیرازی است به فارسی (علیگر، ۱۹۹۳). مؤلف در قرن دهم می‌زیست و از اطبای نامور فارس بود. حکیم ظل الرحمن این رساله را برای نخستین بار با مقابله و تصحیح به چاپ رسانیده است.

— IRANIAN STUDIES — ۶۴۲

نام مجله‌ای است که از طرف انجمن مطالعات ایرانی در امریکا نشر می‌شود. این مجله از سال ۱۹۶۷ آغاز به انتشار کرد. در آن روزگار چند ایرانی پژوهشگر جوان، با چند همتای امریکایی آن را پی نهادند.

مدیر کنونی R. D. McChesny است. او متخصص تاریخ دوران صفوی ایران و مسائل هم‌عصر آن در مأواه‌النهرست. او در دانشگاه نیویورک تدریس می‌کند. کتابی دارد به نام وقف در آسیای مرکزی که نتیجه تحقیقات ممتد او برای اخذ درجه دکتری بوده است.

ایشان در نامه‌ای که اخیراً ارسال داشته همگان را آگاه کرده است که با مؤسسه Taylor and Francis Group قراردادی منعقد کرده‌اند تا از جلد سی و ششم (۲۰۰۳) ناشر مجله باشد. این مؤسسه در حال حاضر ناشر چند صد (بله چند صد) مجلهٔ تحقیقی در همه رشته‌های علمی است. گردانندگان انجمن چنین اقدامی را کرده‌اند که مجله دوام مسلم باید و نشرش در جهان آسان‌تر و وسیع‌تر شود.

درین نزدیکی شماره‌های ۳ و ۴ سال ۳۳ مربوط به سال ۲۰۰۰ مجله انتشار یافت. یعنی عقب‌ماندگی نسبت به سالهای انتشار خود دارد. در فاصله‌ای که تا انتشار نخستین شماره سال سی و ششم مانده است اعلام کرده‌اند که جلد سی و چهارم در یک مجلد زیر نظر مدیر مدعو خانم لیلا دیبا نشر خواهد شد و محتوی متن خطابه‌هایی خواهد بود که درباره نقاشی عصر قاجار در سمینار نیویورک ایراد شده بود. جلد سی و پنجم مربوط به سال ۲۰۰۲ در دو شماره منتشر می‌شود. یکی حاوی مقالات متنوع خواهد بود و دیگری ویژه ورزش ایران به نظرات هوشنگ شهابی.

۶۰

۸۴۳—حکایتهای دهخدا

کتابی دیدم به نام بالا و به عنوان ریزتری زیر آن نوشته‌اند گزیدهٔ حکایتهای تربیتی از لغتنامه دهخدا. ناشر اندیشیده است که عنوان جعلی فربینده درشت اصلی برای بیننده و سروش‌انگیز خواهد شد و افراد آن را به تصور آنکه ریخته اندیشه و قلم دهخداست می‌خرند. اما کتاب مأخذ قدیمی است از قصه مانندهایی که ذیل نام اشخاص در لغتنامه آمده است. آنها برگرفته از ترفندهای ناشران را چگونه باید تحمل کند. آیا در گور نمی‌لرzd. چه طور باید بر سیل بنیان کن کتاب‌سازی راه گرفت نمی‌دانم. شاید شرافت بهترین چاره است.

۸۴۴—نسیمی از باغهای ایران

نام نمایشگاهی بود از حدود صد پرده نقاشی از نقاشان معاصر ایران که در گالری Getty (بخشی است از کتابخانه عمومی شهر لوس آنجلس در پائین شهر آنچا) از ۲۰ آوریل تا ۴ اوت

A BREEZE FROM THE GARDENS OF PERSIA

New Art from Iran

April 20-August 4, 2002
CENTRAL LIBRARY • Getty Gallery

**Fifth and Flower Streets
Downtown Los Angeles**

Stunning contemporary works influenced by rich Persian culture and poetry—oils, watercolors, drawings, miniature paintings, and calligraphy—from 49 of Iran's finest visual artists, both men and women. Organized by the Meridian International Center in collaboration with the Tehran Museum of Contemporary Art and Tehran Arts University, this exhibition is a cultural exchange initiative with the Islamic Republic of Iran, the first of its kind in decades.

Explore the library's resources on Iranian culture, which include:

The Arts of Persia, edited by R.W. Ferrier

Arte Iranica, Belloni, Gian Guido

Modern Islamic Art: Development and Continuity, Ali, Wijdan

Contemporary Art from the Islamic World, edited by Wijdan Ali with the assistance of Suhail Bisharat; foreword by HRH Prince El Hassan Bin Talal

Beauty in Arabic Culture, Behrens-Abouseif, Doris

Organized by the Meridian International Center in collaboration with the Tehran Museum of Contemporary Art and Tehran Arts University. Supported in Los Angeles, in part, by the National Endowment for the Humanities through a humanities programming grant made to the Los Angeles Public Library. Made possible in Los Angeles by the Library Foundation of Los Angeles. To support the Los Angeles Public Library, call (213) 228-7500 or visit www.lfla.org.

۲۰۰۲ به معرض نمایش در آمد. نام فرنگی را

A Breeze from the Gardens of Persia, New art from Iran

قرار داده بودند.

در ترتیب این نمایشگاه مرکز بین‌المللی مردین Meridian و موزه هنر معاصر تهران و دانشگاه هنر ایران مشارکت کردند. بنیاد ملی اوقاف خاص علوم انسانی امریکا گمکی مالی به کتابخانه برای اجرا شدن کارکرده بود.

نمایشگاه از کارهای چهل و نه هنرمند نقاش و خطاط ترکیب شده. بخش اعظم آن نقاشیهای است به سبکهای تازه‌ای که هر نقاش برای شاخص بودن سبک خود تخصیص داده است. رنگ در اغلب پرده‌ها چشمگیری دارد. منظره‌ها و موضوعها گوششایی از خاک و طن را به بیننده یادآور بود. از بشره امریکائیهای که دیدن می‌کردند مشخص بود که لذت برده بودند. شاید حیرت زده بودند ازین که ایرانی همیشه در هنر خالق و پویا و متجلس و صاحب وقار و بیش است.

پرده کاه‌گل مالی پرویز کلاتری از منظره خانه‌ای در یک دهکده نزدیک کاشان چندان جذب‌شان کرده بود که آن را بر ورقه معرفی نمایشگاه چاپ کرده‌اند. کارهای ترقیخواه و چهار قطعه نقاشی که محمد احصایی ظاهرًا از کشش و دایرگردانی خط پرداخته است مرا به یاد دوستی دیرینم با او انداخت و آن صفائی که در اجرای سرلوخه‌های فصول مجله آینده انجام می‌داد. البته دو قطعه از خوشنویسیهای او هم در نمایشگاه بود. به این نمایشگاه پنج شش نقاشی به سبک بستنی (مینیاتور) از کارهای آقامیری هم آورده شده.

۶۲

۶۴۵—نامه دکتر مصدق به عبدالمجید بیات

احمدآباد — ۱۰ مهر ماه ۱۳۳۹

قربان مجید عزیزم

از این پیشنهادی که کردی و میله آهن در راه پله گذارده شد هر وقت بالا و پائین می‌روم به تو دعا می‌کنم. چونکه هیچ کس نبود دست مرا بگیرد و هر دفعه احتمال پرت شدن بود و اکنون بدون عصا هم بالا و پائین می‌روم و یقین دارم از این طریق آسیبی به من نخواهد رسید.

قربان تو

در فتوکپی مرحنتی آقای عبدالmajid بیات مصدق، از عبارت دیگر ذیل نامه فقط کلمات «توسط آقای محبعلى» خوانده شدنی است.

۶۴۶—تفیید لقب عزیزالدولگی

بر دیوار اطاق پذیرایی دولت گرامی دکتر ناصرالدین پروین در ژنو عریضه‌ای از عزیزالدوله به (برادر خود ناصرالدین شاه) دیدم. چون نکته‌ای را از لحاظ تاریخ و اصول مربوط به القاب در بر دارد نقل می‌کنم که کریم سلیمانی در تألیف خود مندرج کند. خط متن عریضه تصور نمی‌کنم از عزیزالدوله باشد. ولی نوشتۀ صدر آن به خط نستعلیق ناصرالدین شاه و از زمرة خطوطی است که آن پادشاه با حوصله قلمی کرده است.

قربان خاکبای جواهرآسای مبارکت شرم

تا به حال به همان اسم و رسم قناعت کرده جسارتی نشد. از شاهنشاه مرحوم لقب عزیز الدوله داشتم. الان که در زیر سایه التفات شما هستم البته می‌باید بهتر از پیشتر از همه جهت بر کمینه بگذرد. الحمد لله شکر مر خدای را که تاکنون کمال مرحومت فرموده‌اید و چیزی که الان باقی و لازم است بجهت میمنت و افتخار امضی داشتن لقب مرحومتی شاهنشاه مرحوم است که به دستخط مبارک در صدر عریضه آن را برقرار فرموده که به التفات اعلیحضرت شهریاری روحی فداء بین الامائل و الأقران مفتخر و سرفراز باشم.

خط نستعلیق ناصرالدین شاه

البته لقب عزیز الدولگی که شاهنشاه مرحوم التفات فرموده بودند ما هم مرحومت فرمودیم. البته جمیع مردم خانم عزیز الدوله خطاب کنند، ۷ شهر شعبان المظمم ۱۲۷۳.

۶۴۷—صنایع دستی ایران

با شرمندگی می‌نویسم که جز قالی ایران متاعهای دیگری که در ایران به آنها صنایع دستی گفته می‌شود در بازارهای جهانی جلوه‌گری خاصی ندارد. زیرا مشتری ندارد. چرا مشتری ندارد. سبیش بی‌حرمتی ما نسبت به هترهای دستی کنونی است. در حالی که هر کهنه متاعی از دست ساخته‌های پیشین ایرانی دست به دست می‌گردد و در موزه‌های عمومی و مجموعه‌های خصوصی بر صدر نشانده می‌شود.

در کدام شهر مهم جهان است که چندین دکان از دست ساخته‌های هندی (حتی پاکستانی)، افریقاًی، ژاپونی، چینی، امریکای مرکزی را نبینید. آن هم چه دکه‌های کوچک و ظریف که در خیابانهای اصلی و کوچه‌های شهرها و چه به صورت غرفه‌های چشمگیر در مقازه

بزرگهای پرآمد و رفت دیده می‌شود

من بر مشکلات و ممنوعات اقتصادی و سیاسی موجود آگاه نیستم تا بتوانم گفت که مسببات بی‌رونقی متاع ایرانی چیست، ولی چهل و چند سال پیش هم نمی‌دیدم که دست ساخته‌های ایران مقامی رونقاً فراز داشته باشد.

چهل و شش سال پیش که نخستین بار به پاریس رفتم با پیرمردی به نام قزوینی آشنا شدم که دکان قالی فروشی داشت. سالها بود در آن شهر می‌زیست و بدان پیشه دلبسته بود. چند تا قلمدان قدیمی و قاب آینه و قطعات خاتم و لاکیهای کهنه هم داشت. ازو پرسیدم چرا از جنسهای تازه ساخت نمی‌آورید. گفت مشتری ندارد. گفتم چرا. گفت برای اینکه بهترین ساخته‌های کتونی به دقت و ظرافت کارهای پیشینیان نیست. سرهم بندی کاری مشهود در دست ساخته‌های هموطنان هست. مثلاً قوطی سیگار از خاتم ساخته‌اند که به ظاهر دیدنی است ولی اندرون آن خالی از خلل نیست. قسمت پشت آن را که دیده نمی‌شود و بر زمین گذاشته می‌شود از تخته سه لایی بدساختی پوشانده‌اند. پس از چندی قوطی در رطوبت هوای اینجا باد می‌کند و شکنج و تابی در آن حادث می‌شود. لاکیهایی که اکنون می‌سازند قابل قیاس با کارهای گذشتگان نیست. در کار آنها شیله پیله‌ای نبوده متأسفانه اکنون هست. گفت دلیل بازتر اینکه فرنگیهایی که به ایران می‌روند کمتر از دست ساخته‌های کتونی می‌خرند، غالباً دنبال به دست آوردن ساخته‌های قدیمی هستند.

برادر همسر تقی‌زاده (یونگ) چند سالی پیش از انقلاب در برایتون (انگلیس) مغازه‌ای به نام «گلستان» تأسیس کرد و از جمله چیزهایی که می‌فروخت مقداری از اجنباس دست ساخت ایرانی بود. برایم تعریف می‌کرد که متأسفانه صنایع دستی ایران در قبال کارهای هندی و حتی مصری رواج نمی‌یابد. می‌گفت من اسم مغازه‌ام را گلستان گذارده‌ام زیرا نامی است که می‌تواند معزّف سعدی و فرهنگ ایران باشد ولی اشیاء ایرانی که سال‌هاست آورده‌ام به سختی فروش می‌رود. به قول قدما شیخ حجرة او شده بود.

فرنگیس یگانگی (شاهرخ) و بعضی از همکارانش بخوبی متوجه این نقیصه شده بودند و زحمتی در ایجاد سازمانی کشیدند که هنوز پایر جاست.

کتاب پژوهشی و کارآمد ولغ آلمانی که سی و چند سال پیش به زبان انگلیسی انتشار یافت و شاید ترجمه هم شده باشد مورد توجه قرار نگرفت. کتاب زیبا و پرنگاری که پر گرده تألیفات آرتوز پوپ و به سرمایه گذاری بانک ایران در ژاپن به طبع رسید چندان کاریگر نیفتاد.

صنایع دستی باید از چنان خصوصیت هنری و دیداری برخورداری یابد که بتواند بازار جهانی، به معنی واقعی داشته باشد و در کوچه و بازارهای ممالک راقیه در کنار کارهای ملل دیگر عرضه کننده صنایع دستی ما باشد و خودنمایی و چشم‌نوازی کند، یعنی پهلو بزند. ورنه این مقوله در قلمرو ایرانشناسی اقتصادی از درج کلام ساقط است.

۶۴۸—**ریخته**

در خاتمه «زمزمہ وحدت» نگاشته باقیای نائینی و تألیف شده به نام شاه جهان که نسخه مورخ ۱۰۶۴ آن به شماره ۳/۲۲۶ در تاشکندست و عکسش را نزد امیرحسین پورجوادی در لوس آنجلس دیدم، چنین آمده است:

«بنابراین نغمات فارسی و هندی که مطابقت با یکدیگر داشت به اشعار فارسی و ریخته که به لغات اختلاط یافتن نغمات هندی در شعر فارسی و آوردن اصطلاحات راگ هندیان با تفکر شعری فارسی زیان اسلوب ریخته را موجب شد. هندی در توحیدالهی و نعمت حضرت رسالت پناهی وارد طبیعت حق پرست فقیر می شد...»

۶۵

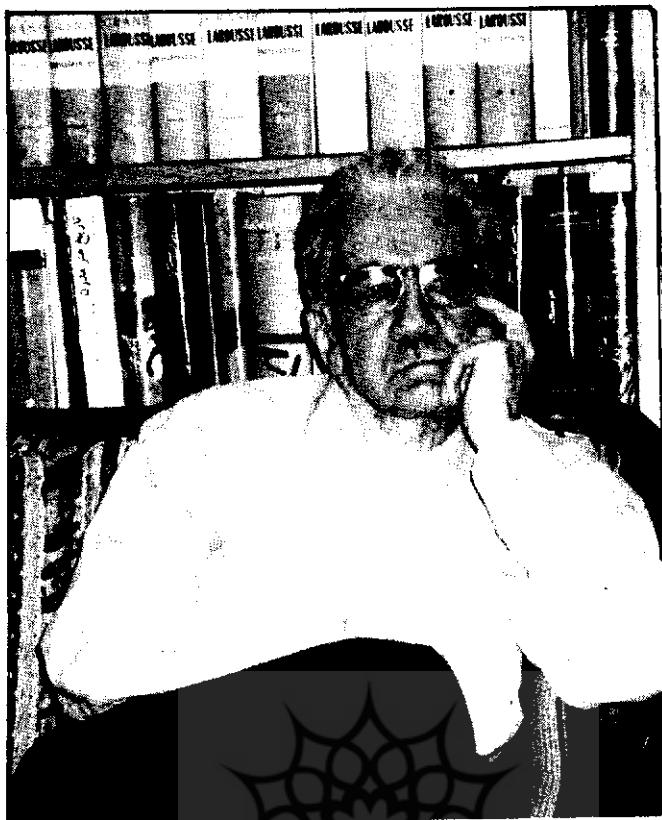
۶۴۹—**دیوان حافظ ۸۰۸ و یاد رعنا حسینی**

این اوآخر نسخه‌ای از حافظ چاپ شده است که تاریخ آن را ۸۰۳ می‌دانند. اگر چنین باشد اقدم نسخ است. در جنگ شماره ۵۰۵ (در ازیکستان) ۵۲ غزل از حافظ مندرج است که سال تحریر آن مسلمان ۸۰۵ است.

مرحوم کرامت رعنا حسینی به چند ورق از حافظی دست یافته بود که تاریخ تحریر آن ۸۰۸ بوده است به خط میرعلی الکاتب. او این چند ورق آن را در مجله راهنمای کتاب معرفی کرده است (۱۰: ۵۸۰—۵۸۴). چون ندیده‌ام کسی از آن ذکری کرده باشد به یاد کرامت رعنا حسینی و تجلیل از زحمات او در نسخه‌شناسی این چند کلمه قلمی شد. یادش پایدار باد.

۶۵۰—**صحافی اصفهانی**

در کتابفروشی دهدزا در لوس آنجلس پانزده جزو از قران‌های مجید مخصوص مجالس ترجمی دیدم که کسی برای فروش عرضه کرده بود و صاحب کتابفروشی به من نشان داد. اجزاء به قطع رقعی بود. هر جزو جلد چرمی تیماج داشت و هر یک دارای ترنج بود و بالا و پائین هر ترنج مهربی بیضی با سجع «ابراهیم بن محمدباقر» زده شده بود.

چون در همه جزوای یک صفحه به ضبط و قنایات اختصاص داده شده بود که تاریخ ۱۲۸۱ داشت و تولیت میرزا محمد تقی بن میرزا لطف الله انصاری را نشان می داد می توان گفت که صحاف خوش سلیقه مذکور از اهالی اصفهان بوده است.

۶۵۱—درگذشت دکتر مصطفی وحیمی (زاده ۱۳۰۴)

دور از وطن از مرگ دوست همسالی آگاه شدم که همیشه با ذکر وطن می زیست. آن روزگار که کتابی در تحلیل قانون اساسی عصر مشروطیت برای مؤسسه انتشارات فرانکلین تألیف کرد برین تصور بود که جوانان را با مفاد آن آشنا کند و اهمیت فکری و بنیادی میراث مشروطیت را به آنان بشناسند تا قدر بدانند. چندین سال که در زمینه های فلسفی و نقد کتاب برای مجله راهنمای کتاب مقاله نوشت در عرضه کردن مطالبی کوشید که گفتن آنها را برای دل سپرده کان به جریان روشنفکری ایران مفید می دانست. به تعبیر شاعران عصر صفوی از روشن‌دلان زمانه خود بود و چنانکه امروزه می گوئیم مردی روشن بود. به گفته دیگر از روشنفکران بود. بیگمان از نیک‌سرشان دادگستری و از منوران اقلیم نویسنده بود.

شعری که درباره بازگشت عقاب خانلری گفت هر چند قدرت پهلو زدن با آن منظومة بلند

همیشگانی نداشت صدایی و ندایی بود از خسیر پاک او. در جریانهای دیگری که قلم را میگردید هماره به آزادگی و قانون میاندیشد.

او از مردم نائین بود. سالهایی از دبیرستان را در یزد درس خوانده بود. پس از آن به داشکدة حقوق آمد. آنجا از هوای چپ استنشاق کرد. سپس به فرانسه رفت و به دریافت دکتری در رشته حقوق نایل آمد. در بازگشت مدارج عالی قضایی را در دادگستری طی کرد. اما کاری نبود که دلخواهش باشد. به قول ادیب الممالک از «ظلمیه» بیرون آمد و به وکالت پرداخت که او فرمانبری را بر نمی تافت.

او اهل قلم بود. چند ترجمه و تألیف و مجموعه مقالاتی از و چاپ شده است. یادش بماند.

۶۵۲ - کنفرانس مطالعات ایرانی (۴)

چهارمین کنفرانس مطالعات ایرانی که هر دو سال یکبار به اهتمام انجمن مطالعات ایرانی تشکیل می شود در بتسا (مریلند امریکا) برگزار شد. من به لطف احمد جباری مدیر انتشارات مزدا دفترچه برنامه آن را دیدم و آگاه شدم ازین که چه کسانی در آنجا قرار بوده است خطابه بخوانند و چه ترتیبی برای محفلها و مجلسهای مختلف در آن تجمع پیش بینی شد بود. از ایرانیان، آنها که از ایران می بایست خود را بر سانند توانسته بودند شرکت کنند. زیرا مصادف شد با وقتی که تصمیم دولت امریکا برندادن ویزا مراحل پایانی خود را گذرانده بود.

تعداد شرکت کننده ۲۲۹ نفر پیش بینی و نامنویسی شده بود. از میان آنها ۸۵ نفر اروپایی و امریکایی و از ملل دیگر بوده اند. چند افغانی هم شرکت می کرده اند.

طبقه ایرانشناسان خارجی شرکت کننده غالب و طبعاً از نسل جدیدند که می باید جربه و سلیقه و توانهای خود را به همراهان بینمایانند و بتوانند به دانشگاهها معرفی شوند. شیخ طایفة آنها ریچارد فرای که اکنون رئیس انجمن مطالعات ایرانی است به مقتضای روحیه شاداب خود در سن هشتاد و چند سالگی شرکت کرده بود. چلکوسکی، هنری، برت فراگنر، مایکل هیلمن، ریچارد تاپر، شارل ملویل، جان پری، توماس ریکس، پل اسپراکمن، گرنو ویندفور کم و بیش از قدمای دیگر این تجمع بوده اند.

موضوعات سخنرانیها و گروه بندیها بیشتر بر اطراف مباحث و مسائل اجتماعی و حرکات عمومی و سیاسی جامعه و امور توجه برانگیز نوپسندانه دور می زند. اگر کسی نوع این برنامه ها را با برنامه کنگره های شرق شناسی (بطور مثال کنگره بیست و پنجم مونیخ) مقایسه کند حیرت زده می شود ازین که چه گرایشهای آبکی و بی رمق در جهان تحقیقات پیش آمده است.

خدمات عمومی این دوره از کنفرانس با همکاری اتحادیه انجمنهای مطالعات فارسی زبانان و مؤسسه میراث فرهنگی «روشن» انجام شده است. آن طور که در دفتر برنامه منعکس بود بنیاد ایلکس هم مساعدتها بین به این تجمع کرده است.

۶۵۳—در جستجوی حسن

حسن تودشکی (تودشک نزدیک نائین است) و خانواده اش از سال ۱۹۶۰ به بعد چند سال برای یک خانواده امریکایی به نام Ward که مدتی در ایران می بوده اند خدمت می کرده است. آنها در سال ۱۹۶۹ از و جدا می شوند و دیگر خبری از و نداشته اند. این امریکاییها در سال ۱۹۹۸ هوای حسن به سرشاران می زند. چون می توانند اجازه ورود به ایران بگیرند به جستجوی حسن می پردازنند. نشانه هایی که از او داشته اند نام آبادی، نام خانوادگی و یک قطعه عکس بوده است. با کوشش او را پیدا می کنند و عاطفه ای از خود بروز می دهند. فرزند بزرگ این امریکایی Terence Ward که در موقع اقامت در ایران نوجوانی بود کتابی از خاطرات خود از موقعی که به جستجوی حسن رفته بوده اند درباره سفر به ایران نوشته است که چند ماه پیش نشر شده. از جمله کتابهایی است که پنج ستاره گرفته است و «آمازون» طبق اعلام خود تاکنون نزدیک هفده هزار نسخه از آن فروخته و بهای نسخه های امضا شده کتاب به چند برابر قیمت روی جلد رسیده، و در ارزیابی انتقادهای رسیده به دریافت «پنج ستاره» نایل شده است. نام و مشخصات کتاب این است:

Searching for Hassan: An American Family's Journey Home to Iran. Houghton Mifflin, 2002. 336 p.

۶۸.

۶۵۴—بن بست

کتابی است تنظیمی دوست دیرینه ام مصطفی فرزانه از چند نامه مرتضی کیوان (چاپ پاریس ۱۹۹۱). موقعی که نسخه های از آن را به من لطف کرده بود خوانده بودم و نزد آرش در لوس انجلس مانده بود. تازگی که آنجا بودم چشمم بدان افتاد. به یاد روزگاران جوانی و هم صحبتی دلنشیں با کیوان و همین فرزانه و دوستان دیگر دوباره به خواندنش پرداختم. فرزانه در مقدمه خود از سالهای ۱۳۲۶ به بعد یاد می کند و از یاران گذشته و در گذشته سخنها گفته است و نامه های کیوان به خودش را که از تیر ۱۳۲۹ تا ۱۳۳۱ از تهران به پاریس به او نوشته بوده به چاپ رسانیده است. فرزانه به مناسبت اقامت خارج از ایوان توانته آنها را نگاهداری و چاپ کند. او در کتاب دیگر خود به نام «عنکبوت گویا» (پاریس ۱۹۹۶) نوشته است: «حیف که بعد از اعدامش کاغذهایی را که برایم به پاریس فرستاده بود سوزاندم. در این نامه ها به

من زیاد اظهار لطف کرده بود و به این جهت از ترس اینکه مبادا به دست کسی بینند و به علت رابطه دوستانه با او برایم مایه بگیرند کاغذها را از سر خودم باز کردم...» (ص ۷۵).

من که در ایران می‌بودم ناچار شدم نامه‌های زیادی را که ازو داشتم (شاید بیش از هر کس) همه را در چاه حیاط خانه سرازیر کنم تا به دست گزمه شهر نیفتند. خود کیوان چنین احتیاطی را کرده بود زیرا چندی پیش از محبوس شدن، بسته‌ای را به خانه من آورده و داده و رفته بود. آن بسته محتوی نامه‌های من به او و مجموعه عکس‌های مشترکمان بود که در کوهنوردیها و گردشها و تجمعهای دوستانه و با یارانی که غالباً سرشان بوری قورمه‌سبزی می‌داد انداخته بودیم. این یادگارها را او با مردانگی از خود دور کرده بود تا به من صدمه‌ای وارد نشود. من هم ناچار شد آنها را از میان ببرم که در هر یک از نامه‌ها نام عده‌ای از دوستان مشترک مذکور بود.

کیوان در نخستین نامه‌اش (۲۴ تیر ۱۳۲۹) که به فرزانه به پاریس نوشته متذکر شده است دیگر اینکه در شماره آخر مجله شریفه بدیعه ماهیانه جهان نو شرح می‌سوطی درباره آخرین کتاب منتشره شما اعنی... خواب و تعبیر آن چاپ شده است که حال عین آن را از مجله بریده به خدمت ارسال می‌دارم...». فرزانه عکس آن قطعه بریده را در ضمایم کتاب آورده. چون به یاد نیاورده است که امضای کریم محمدی از کیست باید عرض کنم که از امضاهای قلمی این بنده بود که نقدهای خود در آن مجله را به دو سه امضای ناشناس از جمله کریم محمدی می‌نوشتم.

۶۵۵—معنی نشر چیست

یکی از مشکلاتی که با ناشران وجود دارد و غالب مؤلفان بدان دچارند حبس شدن کتابشان به دست آن گروه است آن هم براساس قراردادی که به منظور «نشر» می‌انشان بسته شده است نه به منظور توقف و حبس کتاب. البته اگر کتاب را پر فروش نمی‌بینند حق دارند آن را چاپ نکنند، ولی آیا محق به آن هستند که آن را رها نکنند تا مؤلف بتواند خودش به چاپ برساند یا به دیگری واگذار کند. آیا محمل آنها خلاف مقتضای عقد نیست. یعنی بدان وسیله اضرار معنوی به مؤلف وارد نمی‌کنند. این امر به ناشران معمولی منحصر نیست. ناشران دولتی رفتارشان همان‌گونه است و صد مرحله بدتر.

ز

۶۵۶—اطلاعات نسخه‌های خطی

هاله کیله Hala Kaileh در مطالعه وسیعی که به وسیله کمپیوتر برای تهیه و تنظیم اطلاعات مربوط به نسخه‌های خطی کرده این جدول را به دست آورده و پیشنهاد کرده است:

مؤلف	
کاتب	
مالک	
مجموعه	

۱ مشخصات:

عنوان متن	
عنوانین ابواب	
عنوانین فرعی ابواب	
نام متن در انجامه	

۲ عنوان کتاب:

تاریخ کتابت	
محل کتابت	

۳ انجامه:

۷۰

۶۵۷—نامه مدرس

در کتابفروشی لوس انجلس کتاب لوکس Esther's Children را دیدم با مشخصات ذیل:
A Portrait of Iranian Jews. By Human Sarshar. Beverly Hills, 2002.
 درین کتاب عکس نامه‌ای به خط مرحوم مدرس دیده می‌شود. به احتمال آنکه در کتابهای مربوط به آن مرحوم چاپ نشده است متن آن را می‌آورم. متأسفانه کلمه‌ای از پیان نامه در عکس برای من قابل خواندن نبود. ضمناً نمی‌دانستم که مدرس وقتی به سفر رشت رفته بوده و این نامه حکایت از آن دارد که در رشت نوشته شده است. خطهای کج نشان دهنده پایان هر سطر در دست خط مدرس است

رشت

بسم الله الرحمن الرحيم / - خدمت با شرافت حکومت جلیله زحمت می دهم /
 بقول اصفهانیها در مثل می گویند / خانم بالای تو را دیدیم آیا پائین تو چه باشد / دخالت
 شما در انتخابات خودمان / چه نتیجه داد که حال شکایت می کنند / دخالت در انتخاب یهود

سیم ای رحمنا کمع

هفت پنجم مکرت مبدی زمین

پری افسون نکار می شود

در خانه بدل تقدیم آزادی یعنی زمین

و خانه ساده زندگی است

چشمیکشند که خالکاری نمایند

و خانه در کاشی بیهوده و میخ

برگیل جلس علوم انسانی

بیهوده بجهت حفظ الهی

که همه می خواهند

که همه می خواهند

که همه می خواهند

من فرمانید / من جرب المجب حلت به التدامه / خواهشمندم حضرات یهود را به حال خود / گذارید و بی طرفانه رفتار نمائید... (دو کلمه ناخوانا) فی ۲۳ شهر ذی الحجه ۱۳۴۴ مدرس

نام مجله‌ای بین‌المللی است خاص تحقیق در نسخه‌های خطی شرقی: فارسی، عربی، اردو (و دیگر زبانهایی که به خط «عربانه» می‌نویستند)، سانسکریت، مغولی، ژاپونی، چینی و جز آنها که توسط مؤسسه مطالعات شرقی (شعبه پتروگراد) انتشار می‌یابد و هفتمین سال آن به تازگی به پایان رسیده است. در هر سال چهار شماره منتشر می‌کنند و در هر شماره‌اش یکی دو تا مقاله که با نسخه‌های فارسی مرتبط باشد هست. بطور مثال در شماره چهارم سال هفتم مقاله‌ای از E. A. Rezvan (رضوان) درباره نسخه انجمن خاقان فاضل خان گروسوی منتدرج است (مورخ ۱۲۳۶). در همین مقاله بعضی ایات فارسی از قطعه‌ای به خط نستعلیق نقل شده است. ولی در اغلب آنها اشتباه وجود دارد. بعضی از آن اشتباهات غلط چاپی است ولی مقداری هم عارضه بدخوانی است، بطور مثال (سعی کردام عین صورت مطبوع در آن مقاله را نقل کنم):

فتح و ظفر از غبار راست فرد (دوبان)

۷۲

Conquest and victory arise directly from the ashes

در حالی که اگر «فتح و ظفر از غبار راهت خیزد» درست خوانده شده بود یعنی طبعاً طور دیگری ترجمه شده بود.

۶۵۹—تاریخ نسخه خطی کا علوم اسلامی و مطالعات فرنگی

یکی از معايب فهرستهای نسخ خطی کتابخانه‌ها این است که معمولاً فاقد نام کسی است که نسخه به او تعلق داشته است. البته در بعضی از فهرستهای اروپایی با توجه به اهمیت موضوع از لحاظ سرگذشت تملک نسخه، نام مالک پیشین را نقل کرده و گفته‌اند که آن نسخه بخشش اوست و یا خریده ازو. اما در فهرستهای ایران اگر مجموعه اهدایی بوده (مانند مجموعه محمد مشکوک — محمد نجفیانی — ناصرالدوله فیروز — مجتبی مینوی...) ذکر نام اهدا کنندگان شده است. ولی در مورد نسخه‌های خریداری شده این قید انجام نشده است. ظاهراً تصور شده است که چون مالک نسخه آن را فروخته و بهایش را گرفته است دیگر حقوق پیشین او ساقط شده است و حتی نامش را نباید آورد. توجه نداشته‌ایم که اگر بدانیم فلان نسخه روزگاری به نصار الله تقی، مدرس رضوی، محمد قزوینی و ازین قبیل افراد تعلق داشته موجب اعتبار و باز شناختن اهمیت نسخه است. با این یادآوری پیشنهاد می‌شود در فهرستهایی که در دست تهیه است نام

اهداکنندگان و مالکان پیشین و کسانی که نسخه از آنها خریداری شده است همه ذکر بشود و
ضشتی درین کار نشان داده نشود

۶۶۰—IRANIAN STUDIES (جلد سی و سوم)

سی و سومین دوره مجله مطالعات ایرانی چاپ امریکا مربوط به سال ۲۰۰۰ در ژوئن
۲۰۰۲ انتشار یافت.

وقتی این مجله به اهتمام و ابتکار چند جوان محقق ایرانی و امریکایی در صفحات کمتری از
آنچه امروز هست، آغاز شد تصور آن نمی‌رفت که به مراحل مفید کنونی برسد. کاری متزلزل
دانسته می‌شد. ولی پائید و مدیران متعدد به خود دید و توفيق خدمت به قلمرو ایرانشناسی
یافت.

دوره سی و سوم حاوی دوازده مقاله است و از جمله عده‌ای از آنها درباره تاریخ‌های محلی:
ادموند بوسورث (سیستان و تواریخ محلی) — ژولی میثمی (تاریخ در مقام ادبیات) — چارلز
ملویل (سه تاریخ محلی مازندران) — همو (تاریخ محلی فارس) — پول بورگن (تاریخ محلی
هرات) — همو (تاریخ اصفهان: محسان اصفهان مافروخی) — پروانه پورشیریعتی (تاریخ‌نگاری
محلی و تاریخ بیهق) — کریستف ورنر (تاریخ تبریز نادر میرزا).

دیگر مقالات مرتبط به دوره‌های قاجاری و مسائل اجتماعی عهد نزدیک به ماست.
آنچه درین مجله بیشتر بدان توجه می‌شود بخش معرفی و انتقاد کتاب است. این بخش در
چند سال اخیر گسترش گرفته است. گواه آن که هفتاد و یک کتاب را درین دوره معرفی و نقد
کرده‌اند.

بیشتر کتابهایی که به معرفی و نقد در آمده در مباحث اجتماعی و اموری است که به
دوره‌های قاجاری و پهلوی ارتباط دارد. غالب معرفیها و نقدها به قلم کسانی است که با موضوع
کتاب آشنایی کافی دارند.

نکته‌ای که بار دیگر باید بدان پرداخت این است که توجه و عنایتی چنانکه باید به کتابهای
منتشر شده به زبان فارسی بشود نمی‌شود. در میان این هفتاد و یک کتاب فقط دو کتاب از نوشته
شده‌های به فارسی نقد شده است. در حالی که تصور می‌رود ایرانشناسان کنونی غرب احتیاج
زیادتری به آشنایی با انتشارات ایران دارند. باید بی خبر بمانند.

در مقاله «هفت قلم آرایش» (به قلم فاطمه سودآور) «هر هفت» به همان معنی آورده شده
است. ما آنچه در متون کهن مصطلح است «هر هفت کرده». است.

در همین مقاله خاشاک را به معنی خال گرفته‌اند و به بیتی از ادیب الممالک (ص ۷۴۴)
استناد شده. اما خاک را خال خوانده‌اند.

۶۶۱—نامه‌ای از مصدق

چند سال پیش فرزندم بابک از عتیقه فروشی اوراقی خرید که متعلق به عین‌الممالک بود. در میان آنها یک نامه و یک کارت ویزیت را که از دکتر مصدق بود به برادر خود بهرام داده است. به تازگی آنها را نزد بهرام دیدم و مفید دیدم برای آن که آقای محمد ترکمان بتواند در جلد سوم نامه‌های مصدق بیاورد به نقل آن بپردازم. عین‌الممالک برادرزاده مصدق و پدر دکتر احمد متین دفتری بود.

۱۳۰۵ ماه ۲۲

قربانیت شوم امیدوارم ان شاء الله طاعات و عبادات حضرت عالی در این ایام رمضان قبول باشد. اگر چه فرموده‌اید که در این ایام حرکت کردن شبها قدری برای حضرت عالی راحت نیست ولی چون ناراحتی اسباب سعادت بنده خواهد بود استدعا دارم روز پنجمین ۲۵ اسفند برای غروب بنده را سرافراز فرمائید که افطار هم در اینجا صرف فرمائید. فقط حضرت آقای کمره و جناب آقای هرنزی تشریف خواهند داشت. زیاده عرضی ندارم.

دکتر محمد مصدق

در خصوص کار آقای معتمدالممالک بنده یک مرتبه دیگر هم که یک هفته قبل باشد شرحی نوشته‌ام، تاکنون آن شخص جوابی نداده است. ظاهراً این طور به نظر می‌آید که نمی‌خواهد جواب یأس بدهد.

۷۴

صدق السلطنه (روی کارت)

قربانیت شوم بطوری که با تلفن عرض شده مقصود بنده این بود که دکتر اسکارت هم قبل از عمل حضرت مستطاب عالی را ملاقات نموده باشد. البته آقای دکتر شفاء‌الملک در این کار به طوری که می‌گویند ذی فن هستند و امید است که ان شاء الله به مبارکی عمل نموده و به طوری که مقصود است موفق گردید.

۶۶۲—شعر فارسی در مرز هندی

سونیل شرما S. Sharma از فضلای ایرانشناس هندی و از زبان آموختگان مکتب حشمت مؤید که اینک در خدمت کتابداری دانشگاه هاروارد برای رشتة زبان فارسی است کتابی درباره کیفیات شعر مسعود سعد سلمان منتشر ساخته است. امید می‌رود صاحب همتی به ترجمه آن پردازد. پیش ازین بدین شیوه درباره مسعود سعد کاری انجام نشده بود.

کتاب جزو نشریات Permanent Black Monographs: The OPUS 1 Series انتشار یافته

است. این سلسله منتشراتی برای نشر پژوهش‌های برجسته مربوط به آسیای جنوبی است که توسط محققان نسل جوان تهیه می‌شود. «همیشه سیاه»، نام ناشر کتاب است در دهلی، نام کتاب در زبان انگلیسی چنین است:

Persian Poetry at the Indian Frontier. Mas ud Sa'd Salmân of Lahore, 2000 208 p.

نگاهی به کتابشناسی تنظیمی مؤلف گویاست که او همه نوشته‌های اساسی را که در تحقیقات ایرانیان معاصر درباره مسعود سعد سلمان باید دید دیده است.

۶۶۳—وفات علی غفاری

نازین مردی مدیر و مدبر، از دوستان صاحب ذوق دوست نواز—علی غفاری—در راه آمدن به موطن در آمستردام جان سپرد و تن سرداش به ایران بازگشت. او در راه ایرانشناسی هم کوششی کرده بود و آن گردانیدن امور اداری و تشریفاتی نخستین کنگره جهانی ایرانشناسی بود که در سال ۱۳۴۵ در تهران در محل دانشگاه برگزار شد و چند روز جور یکصد ایرانشناس خارجی و ایرانی را تحمل کرد و آسایش آنها را به آبرومندی فراهم ساخت.

۷۵

بعدها در شرکت نفت و در نخست وزیری چندین سال سمت منشی گری مخصوص هویدارا برعهده داشت. اما هیچگاه چیزی درباره هویدا نگفت. آنچه می‌دانست با خود به خاک برد. شنیدم عباس میلانی هم موفق نشد با او دیداری کند و سخنی ازو بشنود. بتایرین مقداری از تاریخ را با خود به گور برد. یادش میان دوستان به مناسبت خلق و خوی انسانیش زنده است.

۶۶۴—خطط مقریزی

یکی از متون معتربر تاریخی عربی که درین دو ساله چاپ متشخص و ارزشمندی از آن توسط مؤسسه الفرقان انتشار یافت کتاب مشهور تقی الدین مقریزی است به نام الخطوط و الآثار در تاریخ و جغرافیای عمرانی و مدنی قاهره. چاپ قدیمی آن معروف به بولاق در قرن پیش نشر شده بود.

۶۶۵—درگذشت خالدارف

انس خالدارف تاتار در نوامبر ۲۰۰۱ در مولدش غازان درگذشت. او متخصص شناخت نسخ عربی و مؤسس مؤسسه شرق‌شناسی در مولد خود بود (جزء دانشگاه آن شهر). تحصیلات دانشگاهی او در پطرزبورگ انجام شده بود. سالها در شعبه مطالعات شرقی فرهنگستان علوم

● مرحوم علی غفاری (عکس از بابک الشمار)

غازان کار کرده بود. چند سال بخش خاور نزدیک به ریاست او اداره می شد. دو جلد از فهرست نسخه های عربی آنجا تألیف اوست. در اواخر عمر به ترجمه قرآن به زبان تاتاری اشتغال داشت

۶۶۶—امریک و بیلی

از درگذشت رونالد امریک R. Emerick انگلیسی استاد مشهور ایرانشناسی و مدیر بخش ایرانشناسی دانشگاه هامبورگ آلمان چندی پیش یاد شد، ولی فراموش شد گفته شود که او در اواخر عمر مقداری زیاد از کار خود را به تنظیم و نشر نوشه های بازمانده از سر هارولد بیلی موقوف کرده بود. ازین بابت که بیلی سمت استادی بر او داشت و امریک خود را وامدار بدو می دانست.

امریک فهرست کاملی از نوشه های بیلی را همراه با زندگی نامه آن مرد نامی آماده کرد. یکی از کارهای مانده بیلی سومین مجلد از Saka Documents است که اصل آن استاد به مجموعه پطرزبورگ متعلق می باشد. این جلد به واژه نامه و فهرستها اختصاص دارد. امریک همچنین قصد داشت چاپ عکسی از نسخه خطی ختنی کتاب «زمبستا» را به چاپ برساند. از کارهای میان مانده دیگر آن محقق سرشناس منتخبات آثار ختنی با تعلیقاتی دستوری است.

۶۶۷—درگذشت کوشف

ولادیمیر کوشف V. Kushev ایرانشناس شوروی که در زبانشناسی دکتری گرفته بود و چهل سال محقق شعبه مطالعات شرقی پطرزبورگ بود در اکتبر ۲۰۰۱ درگذشت. او سالها یکی چند رئیس بخش افغان‌شناسی آنجا بود.

نوشته‌های او به زبانها و گویش‌های سرزمینهای ایران و افغانستان مرتبط بود. از جمله دستور برای زبان فارسی نوشته بود. درباره نسخه‌های خطی زبان پشتو هم تجسس کرده و فهرستی از نسخه‌های مجموعه پطرزبورگ به قلم او انتشار یافته است. عمدتاً تألیفات او به مباحث زبان پشتو و فارسی متداول در افغانستان اختصاص دارد.

۶۶۸—از انتشارات خدا بخش لایبریری (پتنه)

- Askari, S. H. - Amir Khusrau as a historian. 1992. 165 p.
- Askari, S. H. - On Awfi's Jawami - al Hikayat. 1995. 54 p.
- Sajjad Hosain (Sheik). - An oriental novel, Dastan - e Amir Hamza. 1992. 180 p.
- Behbahani, Ahmad. - India in the early 19th century. An Iranian travel account. Translation of Mir'at ul - Ahwal - i Jahan numā. Translated by A. F. Haider 1996. 370 p.
- Muhammad Fazil Khan (Hafiz). The Uzbek Emirates of Bukhara and Khulum in the early 19th century. Tarikh - i - Manazil - i Bukhara 1812 A. D.). Translated and edited by Iqtidar Husain Siddiqui. 1999. 52 + 48 p.

۶۶۹—نامهای جغرافیایی سغدی در ماوراءالنهر
فاضلی به نام Pavel B. Lurje (دانشجوی دوره دکتری برای زبانهای ایرانی در شعبه شرق‌شناسی فرهنگستان علوم روس - پطرزبورگ) موضوع با ارزشی را در مقاله‌ای تحت عنوان Arabosogdica درباره ضبط نامهای جغرافیائی ماوراءالنهر به خط عربی عنوان کرده است. می‌دانیم بسیاری از نامهای آن منطقه به زبانهای سغدی و خوارزمی است. ایشان کوشیده است طرز انتقال نامهای آن آبادیها را از تلفظ سغدی به عربی و فارسی که در متون گذشته دیده می‌شود مورد طرح قرار دهد، از جمله وره خشہ Varakhsha است که به صورت‌های افرخشی، ابرخشی، اورخشی، فرخشہ ضبط شده است و نویسنده مذکور سغدی آن را بروخشی دانسته است. یا نام آبادی نزدیک به دریاچه ایسی کول که در این قدامه «کثرا متر او» و در گردیزی کومبرکث و در حدود العالم کرمینکث ضبط شده. ولی او بنابر دلائل زبانشناسی صورت کرمیرکث را که سغدی

است به معنی شهر رخ دانسته است. این دانشمند جوان واژه مایه هزار نام جغرافیائی نواحی مأوراء التهر را در زبان سغدی می باید.

۶۷۰—سلطین گورکانی هند و ماههای ایرانی

در بیاض شماره ۱۰۸۹ کتابخانه خدابخش (پتنه هندوستان) که روزگاری متعلق به شاه جهان بوده است یادداشتی از آن پادشاه دیده می شود که در آن ذکر ماههای بهمن و خرداد شده است:

بسم الله الرحمن الرحيم — این مجموعه نفیسه بتاريخ بیست و پنجم ماه بهمن موافق هشتم شهر جمادی الثانیه سنة ۱۰۳۷ هجری که روز جلوس مبارک است داخل کتابخانه این نیازمند درگاه شد. حرره شهاب الدین محمدشاه جهان پادشاه ابن جهانگیر پادشاه بن اکبر پادشاه غازی ۲۵ خرداد سنة ۲ جلوس تحریر یافت. (نقل از صفحه ۵۰۹ خدابخش لاثریری مین قدیم و نادر فارسی مخطوطات، تألیف شایسته خان. پتنه، ۱۹۹۵، ص ۵۰۹).

۶۷۱—ایران و یهود

Watlts, James W.

۷۸

Persia and Torah: The Theory of Imperial Authorization of the Pentateuch (Symposium Series, Society of Biblical Literature, No. 17). 2001

۶۷۲—کتاب درسی در معرفی شرق‌شناسی
الکساندر لیون مک فی A. L. Macfie که از ترک شناسان است و آخرین کتابش «پایان امپراطوری عثمانی» نام دارد، اخیراً کتابی جمع و جور کرده است به نام «شرق‌شناسی: یک کتاب درسی».

این کتاب مجموعه‌ای است از نوشته‌های کسانی که عمیقانه درباره این رشته جنجال انگیز ولى فایده‌بخش مطلب نوشته‌اند، خواه در کتاب و خواه به صورت گفتار. جمعاً سی و هفت قطعه از کتاب و مقاله درین مجموعه هست، از نوشته‌های جیمز میل (قرن نوزدهم)، هگل، مارکس و نیچه تا انور عبدالملک و ا. تیبوی که از نخستین منتقدین بود و بالآخره ادوارد سعید مشهورترین آنهاست. نظریه مدافعان شرق‌شناسی مانند فرانسیسکو گابریلی ایتالیائی و برنارد لوئیس انگلیسی نیز در آن آمده است.

در پایان مقاله‌ای از بریان ترنر می آورد که جامعه‌شناس مارکسیست است و چنین عنوان دارد از شرق‌شناسی تا جامعه‌شناسی جهانی.

۶۷۳—كتاب نوء ارباب كيخسرو شاهرج

خاطراتش از خانواده خود و ایران به نام ذیل انتشار یافته است

Ramazani, Nesta. - The Dance of the Rose and the Nightingale. Syracuse, Syracuse University Press. 2002. 302 p.

۶۷۴—يادنامه فرنگى برای احمد تفضلی

تورج دریایی و محمود امید سالار همت کردند و يادنامه‌ای حاوی نوزده مقاله برای تجدید ياد از احمد تفضلی در سلسله انتشارات مزدا (امریکا) به چاپ رسانیده‌اند. این مجموعه در زمستان امسال نشر خواهد شد.

سیامک ادهمی: درباره مزدایان و معترزله

ایرج افشار: چاپهای نسخه برگردان فارسی

داریوش اکبرزاده: دیو خشم و ایاتگار زریران

ژاله آموزگار: پیمان

کارلو سرتی (ایتالیائی): نامهای مختوم به «ث» در شاهنامه

جمشید چلکسی: تلقیق علوم و مقدمات زرده‌شی. با توجه به دینکرد چهارم

تورج دریایی: داستانی تاریخی در سنت زرتشتیان

ریچارد فرای: داریوش و شاپور

بیژن غیبی: بعضی ملاحظات انتقادی درباره ارد او براز نامگ

جلال خالقی مطلق: درباره عنوان بهرام ساسانی

ابوالفضل خطیبی: درباره منبع داستان بیژن و منیژه

جلال متیقی: کوشنامه

محمود امید سالار: چاپهای شاهنامه و پژوهش‌های متنی

ا. پانینو: دو نیرنگ زرده‌شی و توسل به نجوم

شهبازی، ع. شاپور: آیا گشتاسب با خواهر خود ازدواج کرده

فریدون و همن: یادداشت‌های ایران‌شناسی

زهره زرشناس: واژه‌ای سعدی

۶۷۵—تازه‌های دریایی

تورج دریایی با کوشایی بسیار — هم به فارسی و هم به انگلیسی — مقاله‌های تحقیقی خوب

● دکتر تورج دریابی عکس از طوبی ساطعی

و خواندنی انتشار می‌دهد. او بیگمان یکی از ایرانیان خجسته سرنوشته است که در مقام استادی دانشگاه در امریکا (فلورتن لوس‌انجلس) به معرفی علمی ایران باستان مشغول است. او یکی از سردبیران مجله ایران باستان است که به تازگی توسط مرکز نشر دانشگاهی انتشار می‌یابد و از مجله‌هایی است که می‌باید آینده روشی داشته باشد.

دریائی اخیراً ترجمه‌ای از «شهرستان ایران» را با تحلیل تاریخی و تعلیقات جغرافیایی و فرهنگی و فهرستهای لغوی در سلسله انتشارات مزدا (سال ۲۰۰۲) منتشر کرده است. او از دیگر ترجمه‌های فارسی که ازین متن پهلوی شده یادی نکرده است، چرا؟ درباره کار ارزشمند دریابی ریچارد فرای و گرنو ویندفور اظهار نظر ستایش آمیز کرده‌اند.

سه مقاله تازه که از و شناخته‌ام اینهاست:

یکی اهمیت سکه بوراندخت ساسانی در شناخت عقاید ساسانیان اخیر است به زبان انگلیسی مندرج در مجله مؤسسه آسیابی جلد سیزدهم (۱۹۹۹)

دیگر با نام «صورت جهان»: جغرافیا و تبلیغات پادشاهی در ایران باستان مندرج در Electrum، جلد ششم چاپ کراکوی ۲۰۰۲

سومین مقاله بحثی است درباره تصورات روانشناسی ایرانیان باستان با توجه به مفاهیم

بینائی - منی - مُنْخ در نوشهای فارسی باستان و میانه، مندرج در مجله Indo - European

Studies جلد سی ام (۲۰۰۲)

یادداشتی به خط مهدی غفاری وزیر همایون از رجال دوره ناصری و مظفری در اوراق حسنعلی خان معاون الدوله به دستم آمد که درج آن مفیدست. از فرخ غفاری و بهرام غفاری متشرکم که آن را در اختیارم گذاردند.

هو تعالی شانه

به اعتقاد ناقص من هر چیزی در دنیا باید ثمری داشته باشد و اقدام به عمل بی نتیجه جزو سفاحت است، و غرض از تحریر من این مختصر را در این وقت شب پنجشنبه ۱۸ شهر ربیع الاول ۱۳۰۹ از برای تذکار خاطر شخصی خودم از تاریخ احوال باطنی و درونی خودم است. والاً مأیوسم دیگران از این یادداشت من پندی گیرند و انداری شنوند، به دلیل آنکه من به اندازه خود کتب نصایح قدمما را قدری دیده و شنیده‌ام.
اما در امورات دنیوی جز از تجزییات خود که صدمه خورده و آدم شده و فهمیده‌ام و از بد کناره نموده به محاسن نزدیکی جسته‌ام نتیجه و حاصلی تبردم و شبیه این مثل مانند صورت و عکس خوشگلی است با حقیقت آن شخص و وجود و حضورش که اثری به صورت مترقب نمی‌شود و حضور و وجودش اسیاب انقلاب خاطر است اگر چه صورت بهتر از وجود حاضر باشد.

۸۱

خلاصه در این سنه مملکت ایران که عهد سلطان صاحب قران نیک دل خوش قلب دین دار حلیم ممسک مجرب ناصرالدین پادشاه چهارم قاجارست و وزیرش صاحب عباد اعني على اصغر بن محمدابراهیم گرجی امین‌السلطان ثانی وزیر اعظم میرزا على اصغرخان است این بنده مهدی بن فرخ غفاری تا یک درجه عظمی در میانه مردم زمان محسود اقران و امثال از جهات عدیده مذکوره است.

ولی هیچ کس جز خدا و خودم نمی‌دانم و نمی‌داند تا چه درجه بدهال و کج خلق و ناسلامت احوال و گرفتاریهای عدیده دارم و اگر این یادگار بعد از من بماند و صاحب نظری نظر نماید و منصفانه دقت کند خواهد دانست که در دنیا راحت نیست و اگر دو روز راحت است سه روز زیادتر زحمت و صدمه است.

نمی‌توانم بگویم چه حالتی در این دنیا خوش است. زیرا که جز سیر عالم خودم سیر عالم دیگر را نکرده و صحیحاً نمی‌دانم.

دلایل حسد به من اولاً قرب سلطان و ندامت پادشاه عصر است.
ثانیاً مهر باطنی وزیر عهد و مصاحب به ایشان که امروزه در نمره اول و دوم دوستان حقیقی

ایشان محسوب و همین طور بطنًا هر کار درجه اول یا دوم محرومیت و محبت قلبی ایشان را جلب نموده و دارا هستم.

ثالثاً مکنت علیرضاخان اقبال السلطنه رحمه الله بواسطه عیال من به من رسیده (یک سطر را سیاه کرده است). مال و مکنت در نزد آنها و سایر مردم عظم و مرتبی پیدا کرده، بعض شدیدی در دل خویش و بیگانه احداث کرده است.
رابعاً حالت گفتار و شیرین کلامی من که خودم واقعاً نمی فهمم. آن هم به حسد جهال افزوده است.

دیگر امساك من است که دلیل نگاهداری مال دنیا می دانند.
دیگر اولادی فرخ خان امین الدوله و ملکت شخصی خود من است که بر حسد مردم افزوده است.

دیگر...^۱ تربیت که متفق الیه است: بعضی من را عاقل، بعضی مزور، بعضی صبر دارنده، بعضی طایفه دوست و غیره وغیره است. اما آنچه من از او خلاصی ندارم و نیشترا جان و آتش احوال و اوقات من است بنویسم.

در محرومیت سلطان و مرحمت او زحماتی من راست که مزدم خارج بی خبرند.

او لا به زبان بد و الفاظ رکیک که طبیعت و حالت را منقلب می کند چه از شخص سلطنت و چه از عزیز السلطان که مورد مراحم است شنیده و برباری می کنم که هر یک در موقعش حالت مرگ می دهد، زیرا که در ظاهر اگر چه خود را به حالت خوش و خنده می دارم اما به ملاحظه رعایت صلاح وقت و بزرگان عهد است که این قسم را خوش دارند. البته باید دانست اجباری و غیرطبیعی و [۷] راحت است.

ثانیاً در مسافرت های همیشگی که عادت پادشاه با اقتدار ماست غالباً دوچار مخاطرات جانی از لگد یابو و پرت شدن از کوه و امراض سخت از خوردن آب شهرستانک که تصریحاً نمی توانم بنویسم و برف و سرمای جاگرود و ابر و مه مازندران و از همه سخت تر معاشرت با سلطان مقدتر است که هر دقیقه احتمال هزار قسم خسارت مالی و جانی می روید و در تمام عمر هر کس بخواهد مراقبت خدمت سلطانی که در راحت منزل و استراحت خواب و ناهار و شام و انواع لذایذ محروم باشد

و به تجربه فهمیده ام یک روز ندیدن این پادشاه و دوری خدمت او فوراً اثر کرده از آب روی دیروزی می کاهد. خاصه با این وضع مسافرت شاه و عادت به سواریهای همه روزه که یا شخصاً

در حالت سفرم یا به فکر سفر گرفتار و محزون.

این صحیح است که هر سفری با سلطنت نمودن افتخارات بی‌اندازه دارد اما زحمات او را ادراک نکرده‌اند چه چیزی است.

اما محرمیت با وزیر اعظم را بگویم (دبیله را نشرشته است).

۲۷۷—باز هم محرم.

۱) پایان نسخه الملل فی الكلام در کتابخانه آیة الله مرعشی به شماره ۱۷۰۷ به سال ۵۹۵ (جلد پنجم): کان الفراغ من نسخه يوم الخميس احد عشر لیال خلون من شهر محرم (بدون اضافه) مفتح سنة خمس و تسعین و خمسماهه.

۲) پایان تفسیر ینابیع العلوم در کتابخانه آیة الله مرعشی به شماره ۲۹۶ به سال ۶۶۱ (جلد اول): و فرغت من کتاب... المسئی ینابیع العلوم علی ید محمد بن الحسین... الملقب حسام ختنی (بی‌ نقطه)... فی اليوم العاشر من محرم سنة احدی وستین و ستمائة و هو اليوم المبارک المتبرک عاشورا و فيه سبعین عبداً... الرسول صلی الله علیه و علی آله و سلم.

۳) پایان طبیات سعدی در کتابخانه دولتی برلین به شماره ۳۴۵۱ (فهرست آنجا، عکس شماره ۳): بتاريخ شهر الله المبارک المحرم سنة ست و سبع مائة الهجرية علی انامل العبد الصعیف المحتاج الى رحمة الله تعالى و غفرانه ابو سلیمان بن ابی القفل الملقب بفخر البناء کی اللهم اغفر لصاحبة لکاته و لمن قرأ منه و نظر فيه...

۴) پایان قصص الانبیاء در کتابخانه آیة الله مرعشی به شماره ۴۴۵۹ به سال ۷۰۷ (فهرست جلد ۱۲): فی يوم الجمعة السابع و العشرين من شهر المکرم محرم مفتح شهور سنة سبع و سبعماهه علی یدی... الصعیف داؤد این شیخ احمد الباسری (بی‌ نقطه).

۵) پایان مثنوی در کتابخانه توینگن به شماره ۵۶ (در تاریخ ۸۶۵) (نهرست تأثیف موقف ص ۷۴): تم المجلد الثالث من مثنوی المعنوی المولی قدس سره فی صلوة العصر يوم الثلاثاء عشرين شهر المبارک محرم الحرام لسنة خمس و ستین و ثمان مائة الهجرية... علی ید... رکن الدین این علی بن اسماعیل الكرجیک (بی‌ نقطه).

۶) در انجامه نسخه محاکمات قطب رازی (کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران ۳۵۰: ۳) آمده: است

«قد فرغ الفقیر من زئر الكتاب بعون الله الكريم الوهاب ضحوة النهار الثامن و العشرين من شهر الله المحرم المکرم سنة اربع و ستین و سبعماهه بدمشق المحروسة عبدالواحد بن عبدالحمید بن مسعود».